

Pilietinio mitingo „Laisvės kovų atminties trynimui ir šliaužiančiai okupacijai – NE!

Rezoliucija

Vilniaus miesto tarybos sprendimas panaikinti K. Škirpos alėjos pavadinimą ir mero R. Šimašiaus vienasmenis nurodymas slapčia pašalinti J. Noreikai-Generolui Vėtrai skirtą atminimo lentą nuo Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos sienos yra atviras ir iki šiol pats įžūliausias bandymas klastoti Lietuvos laisvės kovų istoriją, siekiant galutinio tikslo – ją visiškai ištrinti iš visuomenės atminties. Kartu tai yra pavojingas išpuolis prieš Lietuvos valstybę, keliantis tiesioginę grėsmę jos saugumui ir nepriklausomybei.

Atkūrus Nepriklausomybę, bet neįvykdžius dekomunizacijos ir dekagebizacijos (liustracijos), į valdžią sugrįžę ir joje įsitvirtinę buvusios SSRS kolaborantai ir jų palikuonys iš karto ėmė perrašinėti ir visą Lietuvos bei jos laisvės kovų istoriją. Tam tikslui iš pat pradžių buvo pasitelktas komunistinėje-stalinistinėje SSRS sukurtas ir autokratinėje-putiniškoje Rusijoje toliau palaikomas istorinis pasakojimas apie 1941 m. birželio sukilimą ir pokario partizaninį pasipriešinimą. Sovietinė, o dabar ir rusiškoji antilietuviška propaganda remiasi dviem kertiniais šio pasakojimo motyvais.

Birželio sukilimas vaizduojamas ne kaip lietuvių tautos, mėginusios savarankiškai atkurti valstybę, kova su SSRS okupantais, bet kaip vietinių nacistinės Vokietijos šalininkų sukeltas siautėjimas, kurio pagrindinis tikslas buvo „žydų tautybės tarybinių žmonių“ žudymas. Tęsiant šį motyvą, pokario partizaninę rezistenciją vaizduota ne kaip pasipriešinimas vėl sugrįžusiems SSRS okupantams, o kaip nuo teisingumo besislapstančių nacių talkininkų ir visų pirma žydšaudžių teroras prieš taikius gyventojus.

Kadangi šis pasakojimas buvo naudingas SSRS okupaciniam režimui uoliai tarnavusiems išdavikams ir kolaborantams, jis buvo netrukdomai plėtojamas šalies akademinuose sluoksniuose ir skleidžiamas žiniasklaidoje. Beveik visu atkurtosios Nepriklausomybės laikotarpiu Lietuvoje buvo tęsiama Rusijai naudinga antilietuviška istorijos politika, šalies visuomenei ir ypač jaunajai kartai atvirai arba su priedanga brukant prosovietinę-prorusišką istorijos sampratą. Ja remiasi ir Vilniaus miesto taryba bei meras R. Šimašius, dangstydami ir teisindami pasityčiojimą ir K. Škirpos ir J. Noreikos-Generolo Vėtros atminimo tariamu siekiu pašalinti „du totalitarinius“ režimus menančius ženklus ir simbolius. Birželio sukilimą organizavę ir įvykdę lietuvių patriotai, mėginę pasinaudoti stiprėjusiu SSRS–Vokietijos konfliktu ir artėjusiu dviejų grobuonių karu tam, kad atkurtų nepriklausomą valstybę, ciniškai prilyginami 1940 m. „Stalino saulę“ parvežusiems tikriesiems Lietuvos išdavikams.

Vilniaus miesto tarybos sprendimas panaikinti K. Škirpos alėjos pavadinimą ir savavališkas mero R. Šimašiaus nurodymas pašalinti J. Noreikos-Generolo Vėtros atminimo lentą nuo MA Vrublevskių bibliotekos sienos rodo, kad Lietuvoje Rusijos valstybinė istorijos politika jau pradeda įgyvendinti atvirai ir oficialiai – sostinės valdžios lygmeniu. Miesto tarybos ir mero veiksmai yra grindžiami ir visiškai atitinka stalinistinėje SSRS įtvirtintą ir putiniškoje Rusijoje palaikomą bei plėtojamą Antrojo pasaulinio karo, Birželio sukilimo ir pokario rezistencijos suvokimą. SSRS ir Rusijai jis buvo ir tebėra svarbus kaip įrankis politiniu lygmeniu įteisinti 1940 m. Lietuvos okupaciją ir pakirsti 1990 m. atkurtos valstybės teisėtumą. Džiaugsminga Rusijos valdžios reakcija į šiuos Vilniaus miesto tarybos ir mero veiksmus patvirtina, kad Kremlius

suvokia ir pripažįsta laimėjęs didžiulę pergalę, siekdamas įgyvendinti savąjį geopolitinį tikslą – susigrąžinti Lietuvą kaip „savanoriškai“ prie SSRS prisijungusią ir „neteisėtai“ atsiskyrusią jos dalį.

K. Škirpos alėjos pavadinimo pakeitimas ir J. Noreikos-Generolo Vėtros atminimo lentos sunaikinimas atitinka putiniškosios Rusijos interesus, nes keičiantis geopolitinei ir saugumo padėčiai pasaulyje, šiais neapgalvotais ir neatsakingais Vilniaus miesto tarybos ir mero sprendimais gali būti veiksmingai pasinaudota, teisinant visus prieš Lietuvą nukreiptus, šalies suverenitetą ir net jos valstybingumą griaunančius veiksmus. Iš esmės vadovaujantis SSRS–Rusijos istoriografijos nuostatomis, jais galutinai ir nedviprasmiškai pasmerkiamas 1941 m. birželio sukilimas, faktiškai pripažįstant, kad jis buvo tik nacionalsocialistinės Vokietijos parankinių sukeltas maištas prieš „teisėtai“ SSRS dalimi tapusios LSSR valdžią, neatspindėjęs ir tikrosios „lietuvių tarybinės liaudies“ valios. Tai reiškia, kad jais faktiškai buvo paneigtas lietuvių tautos istorinis bei politinis subjektiškumas ir pritarta abiejų Lietuvą norėjusių užgrobti okupantų, taip pat bet kuriam kitam agresoriui potencialiai naudingai nuostatai, jog lietuviai neturi teisės būti suvereni tauta, galinti turėti savo nepriklausomą valstybę. Nemokšišku ir nusikalstamu Vilniaus miesto tarybos ir mero veiksmų geopolitiniai padariniai Lietuvos valstybingumui gali tapti pragaištingi.

Būdami įsitikinę, kad Lietuvos piliečiai turi teisę ir pareigą visomis priemonėmis ginti savo valstybės suverenumą ir nepriklausomybę, **pareiškiamo:**

Rusijai naudingos ir Kremliaus inspiruotos, kitose užsienio šalyse veikiančių antilietuviškų jėgų, siekiančių diskredituoti Lietuvą, skatinamos bei remiamos valstybei pavojingos Lietuvos istorijos klastojimo ir Laisvės kovų atminties trynimo akcijos, kurias vykdo atvirai prorusiški veikėjai (5-oji Putino kolona) ir nesąmoningai Rusijos istorijos politikos ir geopolitikos tikslams tarnaujantys „proeuropiniai“ ir antirusiškas nuostatas pabrėžtinai deklaruojantys „viešieji intelektualai“ (6-oji Putino kolona), turi būti oficialiu valstybės lygmeniu įvertintos kaip reali grėsmė šalies nacionaliniam saugumui ir privalo būti principingai stabdomos.

Reikalaujame:

1. Vilniaus miesto tarybos sprendimas panaikinti K. Škirpos alėjos pavadinimą ir mero R. Šimašiaus vienasmenis nurodymas slapčia pašalinti J. Noreikai-Generolui Vėtrai skirtą atminimo lentą nuo Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos sienos turi būti vertinamas kaip antivalstybinės ardomosios veiklos aktai. Tarybos sprendimas turi būti atšauktas. Lietuvos valstybę išdavęs meras privalo atsistatydinti arba būti atstatydyntas iš užimamų pareigų. Neįvykdžius šių reikalavimų Vilniaus mieste turi būti įvestas tiesioginis valdymas ir kuo greičiausiu laiku surengti priešlaikiniai Tarybos ir mero rinkimai.
2. Privalo būti sukurta ir nuosekliai vykdoma tautos ir valstybės ilgalaikius strateginius bei saugumo ir išlikimo interesus atitinkanti valstybinė istorijos politika. Į ją formuojančias bei kitus tautos istorinės atminties klausimus sprendžiančias visuomenines bei ekspertines institucijas, komisijas ir darbo grupes kviečiami asmenys privalo deklaruoti savo arba artimų šeimos narių sąsajas su okupacinio režimo institucijomis ir veiklos jose faktus; aktyvūs okupacinio režimo kolaborantai arba asmenys, kurių šeimos nariai aktyviai

kolaboravo su režimu, neturi teisės formuoti atkurtosios valstybės istorijos politiką bei atmintį ir neturėtų būti traukiami į tai darančių institucijų, komisijų ir darbo grupių sudėtį.

3. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos nuostatomis (Lietuvos valstybėje teisingumą vykdo teismas) jokia esama ar naujai įkurta visuomeninė komisija negali keisti ar iškraipyti faktų apie Lietuvos laisvės kovų didvyrius, ypač apie tuos, kurie yra pripažinti valstybės lygmeniu ir kuriems yra suteikti valstybiniai apdovanojimai. Paaiškėjus naujoms aplinkybėms dėl Laisvės kovotojui suteikto vardo ar valstybės apdovanojimo, sprendimą priimti gali tik teismas.
4. Demokratinei ir teisei valstybei tinkamomis priemonėmis turi būti užkardyta žiniasklaidoje visuotinai skleidžiama antilietuviška ir antivalstybinė propaganda, kurios svarbiausiu centru ir šaltiniu tapo LRT. LRT vadovybė turi būti pakeista valstybei lojalia nacionalinio transliuotojo administracija; turi būti sprendžiamas nesugebėjusios užtikrinti tinkamo nacionalinio transliuotojo misijos vykdymo LRT tarybos pertvarkymo klausimas – ji turi atsistatydinti ir būti performuota taip, kad ją sudarytų jos paskirtį tinkamai suprantantys ir gebantys vykdyti asmenys.
5. Visų pakopų jaunimo ugdymo įstaigose turi būti iš esmės atnaujintos tautinio ir pilietinio ugdymo programos, dabartinį kosmopolitinį, jaunosios kartos istorinę atmintį ir patriotines nuostatas griaunantį pseudopilietinį ugdymą pakeičiant visaverčiu tautiškai ir valstybiškai orientuotu patriotiniu auklėjimu.
6. Privalo būti atliktas išsamus Lietuvos mokslo ir studijų srities auditas ir nutraukta valstybės parama Lietuvos visuomenės ir akademinės bendruomenės ištautinimą bei išvalstybinimą skatinantiems moksliniams tyrimams ir studijų programoms, kurių dominavimas faktiškai pavertė šalies mokslų ir studijų institucijas lietuvių tautos ir valstybės griovimo įrankiais bei židiniiais.
7. Vykdantis sovietinę-rusiškąją istorijos politiką Užsienio reikalų ministras, aktyvus sovietinis kolaborantas, VLKJS aukšto rango veikėjas, dėl nelojalumo Lietuvos valstybei ir jos įvaizdį tarptautinėje arenoje griaunančios kenkėjiškos veiklos privalo atsistatydinti arba būti atstatyditas iš užimamų pareigų.

Rezoliucija priimta pilietinio mitingo „Laisvės kovų atminties trynimui ir šliaužiančiai okupacijai – Ne!“ dalyvių Vilniuje 2019 m. rugsėjo 5 dieną.